

Dilqəm
ƏHMƏD

Türkiyənin ilk qadın vəkilli, görkəmli ictimai-siyasi xadim Əhməd bəy Ağaoğlunun qızı Süreyya Ağaoğlu qurdugu cəmiyyətlər, iştirak etdiyi konfranslarla da ortaş tariximizdə önəmlili yer tutub. ABŞ, İngiltere kimi ölkələrə səyahət edən Süreyya xanım Vətənə qayıtdıqdan sonra xatirələrini qələmə alıb, "Londonda göründükərlərim" adlı kitab çap edib. Amerika xatirələri isə Türkiyədə yaxın günlərdə işiq üzü görəcəkdir.

Süreyya xanım Berlində də bir konfrasqa qatılıb. Bu konfrans bitdikdən sonra o, Berlindəki həbsxanaları və uşaqlıslı evlərinə ziyarət edib, təəssüratlarını qələmə alıb. Süreyya xanımın 1952-ci ildə "Cumhuriyyət" qəzetiində çıxan "Mədəni aləmdə insanın qiyməti" adlı məqaləsinin dilimizə uyğunlaşdıraraq təqdim edirik:

***

Böyük bir bağçası və heyvan bəlmə yeri olan həbsxanada məhbuslar dülgərlikdən tutmuş tərəvəzçiliyə, donuzçuluğa qədr hər şeylə məşğuldular.

Gündə səkkiz saat çalışırlar. Yeməklər gərəkli olan bütün kalorini almalarını nəzərdə tutularaq hazırlanır. Hər iki həbsxanada yüzlərlə adamın yerləşə biləcəyi salonlar vardır. Hər bazar orada dua edildiyi kimi ayda bir dəfə teatrlar, yarışlar tərtib olunur.

Kişi həbsxanasının minlərlə kitabı olan kitabxanası var. Kitabxanası məhbuslardan biri idarə edir.

Din adamları müntəzəm olaraq həbsxanaları ziyarət edir, məhbuslarla həsbi-hal edirlər. Bunu da qeyd edim ki, gərək qadın həbsxanasını, gərəksə də kişi həbsxanasını idarə edənlər çox idealist şəxslərdirlər.

Daha sonra iki uşaq islah evini gəzdim. Biri dini təşəkküller tərəfindən qurulub. Digəri də Ədliliyyə Vəkalətinə bağlıdır. Dini təşəkkül tərəfindən qurulan bu islah evində uşaqlar orta təhsilə qədər oxudulurlar...

Səyahət təəssüratları
Mədəni aləmdə
insanın qiyməti

Konfrans bitdikdən sonra Berlində bir yarım gün artıq qaldım. Məqsədim Berlindəki həbsxanaları və uşaq islah evlərinin gəzməkdi. Berlin həbsxanaları ümum müdürü bu sahədə mənənə çok köməklik etdi. Əvvəlcə qadın

həbsxanasını gəzdim. Berlinin əsl qadın həbsxanası rus bölgəsində qaldığı üçün bir nəzarət-xanani qadın həbsxanasına çeviriblər. Oraya da bir qadın pedaqqoq rəh-

tərədə bilərlər, bu kimi tədbirlər mənasızdır" cavabını verdi. Zətən həbsxanani dolaşarkən məhbuslara etdiyi rəftəri və onların qarşılığını görməsi idarəciliyi haqqında bir fikrin yaranmasına kafi idi.

müdiri də həm hüquq məzunu, həm de pedaqqoqdu.

Böyük bir bağçası və heyvan bəsmə yeri olan həbsxanada məhbuslar dülgərlikdən tutmuş tərəvəzçiliyə, donuzçuluğa qədər hər şeylə məşğuldular. Gündə sek-

tabxanana məhbuslardan biri idarə edir.

Din adamları müntəzəm olaraq həbsxanaları ziyarət edir, məhbuslarla həsbi-hal edirlər. Bunu da qeyd edim ki, gərək qadın həbsxanasını, gərəksə də ki-

Süreyya Ağaoğlu Berlində

Qadın və kişi həbsxanaları

berlik edir. Həbsxana tərəmizdi. Zətən bütün otaqlar, mebellər çiçəkle örtülüb. Alman milləti çiçəyi sevir. Bunu xarabalıqlar içindəki çiçək bağçalarında da gördüm.

İyirmi dörd saatlıq məhkumiyəti olanla bütün ömrünü cəza evində keçirənlər bir həbsxanada idilər. Fəqət hər kəsin xüsusi bir hücrəsi vardır. Hər hücrədə ayaqyolu, su mövcuddur. Binanın heç bir tərəfi iylənmir. Yerlər ağacdandır və cilalanıb.

Həbsxanada çoxlu iş atelyeleri gördüm. Oralarda ip əyirməkdən ən incə naxış işləməyə qədər görülür. İşin heyrləti tərəfi odur ki, qadınlar işləyərkən başlarının üstündə heç kim gözləmir.

Bizim pulla gündə 125 quruş alırlar. Bunun yarısı özlərinə verilir, qalan yarısı yiğilir və həbsxanadan çıxarkən onlara sərmayə olur.

Qadınların hərəkətləri həbsxanadan çıxdıqdan sonra da sosial yardım təşəkkülləri tərəfindən təqib edilir. Evi olmayana ev, işsizə iş tapılır, yolumu azanların doğru yola gəlmələrinə çalışılır. Bütün bunlara rəğmən təkrar həbsxanaya döñənlər 60 faiz imiş.

Həbsxananın rəsmi məmurlarından başqa fəxri olaraq məhbuslarla məşğul olan ailə qadınları, müəllimlər də varmış.

Həbsxana müdürü məhəbbət və etimadla idarə edir, qətiyyən şiddet göstərmir. Həbsxanada hər məhbusun qayçısı və bıçağının olması bizi heyrləndirdi. Həbsxana müdürüsinə bu bıçaqlarla bir hadisə törətmə ehtimallarının olub-olmadığını soruşdum. "İstədikləri zaman stulla da

İyirmi dörd saatlıq məhkumiyəti olanla bütün ömrünü cəza evində keçirənlər bir həbsxanada idilər. Fəqət hər kəsin xüsusi bir hücrəsi vardır. Hər hücrədə ayaqyolu, su mövcuddur. Binanın heç bir tərəfi iylənmir. Yerlər ağacdandır və cilalanıb.

Həbsxanada çoxlu iş atelyeleri gördüm. Oralarda ip əyirməkdən ən incə naxış işləməyə qədər görülür. İşin heyrləti tərəfi odur ki, qadınlar işləyərkən başlarının üstündə heç kim gözləmir. Bizim pulla gündə 125 quruş alırlar. Bunun yarısı özlərinə verilir, qalan yarısı yiğilir və həbsxanadan çıxarkən onlara sərmayə olur.

Qadınların hərəkətləri həbsxanadan çıxdıqdan sonra da sosial yardım təşəkkülləri tərəfindən təqib edilir. Evi olmayana ev, işsizə iş tapılır, yolumu azanların doğru yola gəlmələrinə çalışılır. Bütün bunlara rəğmən təkrar həbsxanaya döñənlər 60 faiz imiş...

Bundan sonra Teqel kişi həbsxanasını gəzməyə getdik. Ora tamamilə başqa aləmdi. Ən modern şəkildə tikilmişdir. Orada da hücrə əşəsi vardır. Elə hücrələr gördük ki, bir qadının yataq otağından daha müntəzəmdir. Zətən hər iki həbsxanada da məhbuslara otaqlarını bəzəmək haqqı verilib. Buradaki həbsxana

kız saat çalışırlar. Yeməklər gərəkli olan bütün kalorini almalarını nəzərdə tutularaq hazırlanır. Hər iki həbsxanada yüzlərlə adamın yerləşə biləcəyi salonlar vardır. Hər bazar orada dua edildiyi kimi ayda bir dəfə teatrlar, yarışlar tərtib olunur.

Kişi həbsxanasının minlərlə kitabı olan kitabxanası var. Ki-

nim "Uşaq dostları" yurdumu düşündüm. Bu gördüyüüm müəssisələrin yalnız bir atelyesini qura bilməyim üçün yardım tapa bilsem!

Məməkətə qayıtdığım zaman bütün yoldaşlarımı, hətta Vəqflər idarəsini bu işdə bizə köməyə çağıracağam və əminəm ki, müvaffeq olacağam.